- 114 -

NÂS SÛRESİ

Mushaf'taki sıralamaya göre kitabımızın 114., Nüzûl sıralamasına göre 21., Mufassal sûreler kısmının on beşinci grubunun on ikinci ve sonuncu sûresi olan Nâs sûresi Mekke'de nâzil olmuş olup âyetlerinin sayısı 6'dır.

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla"

Hamd yalnız ve yalnız âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salât ve selâm Allah'ın Rasûlü'ne, O'nun pâk aile halkına ve ashabına olsun. Rabbimiz bizden kabul buyur. Çünkü sen her şeyi işitensin, her şeyi bilensin.

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla."

1. "De ki: İnsanların Rabbine sığınırım. 2. İnsanların Melikine. 3. İnsanların İlâhına. 4. Sinsice kalplere vesvese ve kuşku verip duran vesvâs'ı hannâs'ın (vesvesecinin) şerrinden. 5. Ki o insanların göğüslerine vesvese verir. 6. Gerek cinlerden, gerekse insanlardandır o."

Muhterem arkadaşlar, inşallah bu haftaki dersimizde kulluk ki-tabımızın son sûresini, Nâs sûresini tanımaya çalışacağız. Geçen haftaki dersimizde Muavezeteyn sûreleri diye isimlendirilen sûreler-den birincisini tanımaya çalışmıştık. Bu sûrede de öncekinde olduğu gibi istiâze emrini görüyoruz. İstiâzenin ne olduğunu demeye çalış-mıştık. Sığınan kuldur, sığınan zayıftır, sığınan güçsüzdür, Müsteaz da yani kendisine sığınılan da yalnız Allah'tır. Başkasına sığınma bü-yük günahtır. Lâkin burada dikkat ediyorsanız Allah'ın kelimeleri vası-tasıyla Allah sığınmamız emredilmektedir. Rasûlullah efendimizin bir duasından da öğreniyoruz ki Allah'ın Resûlü:

"Yaratıkların şerrinden Allah'ın tam olan kelimelerine sığınırım"

buyurmaktadır.

Evet Allah'ın kelimelerine sığınıyor Rasûlullah zira onlar mah-luk değildir ve Allah'ın kelimelerine, ya da o kelimeler, o âyetler vası-tasıyla Allah'a sığınmak caizdir. Sığınmayı, istiâzeyi geçen haftaki dersimizde anlatmaya çalışmıştım. Orada Rabbimiz Felâk'ın Rabbine sığınmamızı emrediyordu, burada birinci âyette de insanların Rabbine sığınmamız emredilmektedir.

Kur'an-ı Kerim'in yüz on dördüncü sûresi. Altı ayet, on altı keli-me ve yetmiş dokuz harften ibarettir. Fasılâsı sin harfidir. Medenî sû-relerden olup, Felak sûresinden sonra nazil olmuştur. Mekkî olduğu da söylenmektedir. Muavvizeteyn sûreleri de denen bu iki surenin Mekkî mi yoksa Medenî mi oldukları tartışmalıdır. Felak sûresi ile aynı konuyu işleyen sûre, bilinen ve bilinmeyen bir takım zararlı şeylerin şerrinden Allahu Teâlâ'ya sığınmayı emretmektedir. Sûre, Mekkeli müşriklerin, İslam'ın mesajını boğup, yok etmek için, bütün güçleriyle Resulullah (s.a.s)'in başına üşüştükleri bir zamanda nâzil oldu. Müş-rikler onu susturmak için kullandıkları zorbaca yöntemler yanında, si-hir yoluna da başvurmaktan geri kalmıyorlardı. Allah Teâlâ, Resûlunü ve kendine inanan bütün insanları, bu tip kötü insanların ve onların yardımcı ve yol göstericileri olan şeytanların vereceği zararlardan ko-rumak için bu iki sûreyi gönderdi.

Felak sûresinde, büyü ve hasetten doğabilecek kötülüklerden dolayı bir sığınmadan bahsedilmektedir. Bu sûrede ise, insanın kal-bine vesvese verenlerin şerrinden korunmak için bir sığınma söz ko-nusudur. Sûrenin ilk üç ayeti, kendisine sığınılması emredilen Allah Teâlâ'nın Rablik, Hükümdarlık ve İlâhlık sıfatlarını zikretmektedir. Bu, sığınılan Allah Teâlâ'nın dilediğini her türlü kötülükten koruyabilece-ğini ve izni olmadan kimsenin kimseye bir zarar vermesinin mümkün olmadığım vurgulamaktadır. Vesvesecinin şerrinden bu

sıfatlara sığı-nıldığı gibi, diğer bütün kötülüklerden korunmak için yine bu sıfatlara iltica edilir:" De ki: Sığınırım bütün insanların Rabbine bütün insanların hükümdarına, bütün insanların ilâhına" (1-3).

Peşinden, sığınılması gereken şer zikredilir: "İnsanlara kötü şeyler (vesvese) fısıldayan o sinci vesvesecinin şerrinden. O ki tekrar tekrar döner ve insanların göğüslerine (kötü şeyler) fısıldar" (4-5). İn-sanları saptırmak, başlarına kötü şeyler getirmek isteyenler, görün-mez varlıklar olan cinlerden olabildikleri gibi, insanların arasında dola-şan hemcinslerinden de olabilirler:" Bu vesveseci gerek cinden, gerek insandandır" (6).

Bu şerden Allah'a sığınmanın anlamı, şerrin kalbe yerleşme-mesi için Allah'a dua etmek ve sığınma isteminde bulunmaktır. İkinci anlamı: Allah yolunda çalışanların aleyhinde halkın kalbine vesvese verene karşı daima Allah'a sığınmaktır. Hak davetçilerinin, Allah'a da-veti bırakarak, her bireyin davetçiler hakkındaki yanlış düşüncelerini düzeltemeyeceği ve ithamlara cevap veremeyeceği ve bunlar için va-kit ayıramayacağı bilindiğine göre, tek çare bütün bunlardan Allah'a sığınmaktır. Ayrıca muhaliflerin seviyesine inilerek, kendini savunmak için onlara cevap verilmesi de uygun değildir. Onun için Allah, hak da-vetçilerine yol gösterir ve şöyle buyurur: "Şerre karşı Allah'a sığınarak hiç bir şeye aldırmadan davete devam edin".

Burada vesvesecinin, şer fiilinin başlangıcı olduğu sonucu diş çıkmaktadır. Vesvese, gâfil ve zihni boşalan bir insan üzerinde önce etkili olur ve kalbinde kötülüğe istek meydana getirir. Bu kötü niyet da-ha sonra irade haline gelir ve vesvesenin de etkisiyle irade pekişir. Son adımda ise, şer amel ortaya çıkar. Vesvese verenin şerrinden Al-lah'a sığınmanın anlamı, Allah'ın henüz başlangıcında şerri yok etme-sini istemektir.

Bu kısa mukaddimeden sonra sûrenin âyetlerini tek tek tanı-maya başlayabiliriz inşallah. Bu sûrede de öncekinde olduğu gibi is-tiâze emrini görüyoruz. İstiâzenin ne olduğunu demeye çalışmıştık. Sığınan kuldur, sığınan zayıftır, sığınan güçsüzdür, Müsteaz da yani kendisine sığınılan da yalnız Allah'tır. Başkasına sığınma büyük günahtır. Lâkin burada dikkat ediyorsanız Allah'ın kelimeleri vasıtasıyla Allah sığınmamız emredilmektedir. Rasûlullah efendimizin bir duasından da öğreniyoruz ki Allah'ın Resûlü:

"Yaratıkların şerrinden Allah'ın tam olan kelimelerine sığınırım"

buyurmaktadır.

Evet Allah’ın kelimelerine sığınıyor Rasûlullah zira onlar mahluk değildir ve Allah’ın kelimelerine, ya da o kelimeler, o âyetler vasıtasıyla Allah’a sığınmak caizdir.

Rabbin nas'a, insanların Rabbine sığınırım de. Rabb; yeryüzünde yarattığı her canlıyı yaratan ve yarattıklarının hayat programını çizen, her varlığın kulluk programını belirleyen demektir. Rabb, kişiye yaptığını yaptıran, yapmayıp terk ettiğini terk ettiren demektir. Rabb, terbiye eden, düzenleyen, besleyen, büyüyen, sahip olan demektir.

Rabb, kişinin hayat programını belirleyen varlık demektir. İnsanın hayat programını belirleyen kimse onun Rabbidir. İnsan kimin arzularını gerçekleştiriyorsa, kimin dediği gibi yaşamaya çalışıyorsa onun Rabbi odur. Rabb, insanın hayatına hakim olan, hayatında etkili olan, yaptıklarını yaptıran, yapmadıklarını da yaptırmayan güçtür. Şöyle giyiniyor veya böyle giyinmemeye çalışıyoruz. Kim dedi bunu? Kimi razı etmek için böyle yapıyoruz?

Yani öyle, ya da böyle giyinirken bunun yaptırıcısı kimse, o konuda Rabbimiz odur. Moda mı? Toplum mu? Çevre mi? Âdetler mi? Töreler mi? Müdür mü? Âmir mi? Yönetmelikler mi? Yasalar mı? Yok-sa Allah mı? Kim dedi böyle giyinin diye? Kimdir bize bunu yaptıran? Kimse işte, kişinin Rabbi odur.

Birine küsüyoruz yaptırıcısı kim? Allah mı? Yoksa para mı? Menfaat mı? Birini seviyoruz. Kim dedi diye? Birileriyle beraber olmaya çalışıyoruz. Kimi memnun etmek için? Filan mektepte okuyoruz. Kim dedi bunu? Evimizi şöyle şöyle tefriş ediyoruz. Kim dedi diye? Şu şu meslekleri seçiyoruz kim dedi?

Evet yaptıklarımızın yaptırıcısı kimse bizim Rabbimiz odur. Öy-leyse geçen ay neler yaptınız ve kim yaptırdı bunları size? Veya dün neler yaptınız? Bugün neler yaptınız ve kim yaptırdı? Bunları düşünmek zorundayız.

İşte mü’minler bunu düşünen ve yaptıklarını Allah dedi diye yapan, Allah kitabında böyle istiyor diye yapan, Allah şu anda beni görüyor diye yapan ve yaptıklarının tümünü Allah'a lâyık olarak yapan kimselerdir.

Çünkü Allah bizim Rabbimizdir. Bizi yaratan, bizi büyütüp besleyen, bizi koruyup doyuran, bizim için yeryüzünde yasa belirleyen Rabbimiz Allah'tır. O’nun tarafından getirildiğimiz şu dünya hayatında neler yapacağımızı, neler yapmayacağımızı, O’na ait olan bu hayatımızı nasıl yaşayacağımızı belirleyen Allah'tır. Bizim günlük hayat programımızı tespit eden Allah'tır. Bizim boynumuzdaki kulluk iplerinin ucu elinde olan ve çektiği yere gitmemiz gereken Rabbimiz O’dur. Gece hayatımızın nasıl olacağını, gündüz hayatımızın nasıl

olacağını, aile hayatımızın nasıl olacağını, sabah kaçta kalkacağımızı, soframızda nelerin bulunacağını, nelerin asla bulunmayacağını, neleri yiyip neleri yemeyeceğimizi, nerelerden kazanıp nerelerde harcayacağımızı, çocuklarımızı nasıl eğiteceğimizi, hanımlarımızla nasıl bir münasebet kuracağımızı, onları nasıl giydireceğimizi, kılık kıyafetimizin nasıl olacağını belirleyen Rabbimiz Allah'tır.

İşte Rabbimiz sûrenin birinci âyetinde kendisinin insanların yegane Rabbi olduğunu anlatarak kendisine sığınmamızı, kendisinin koruması altına girmemizi, kendisiyle yol bulmamızı ve tüm hayat programımızı kendisinden almamızı, kendisi için bir hayat yaşamamızı emrediyor.

2. "İnsanların Melikine"

İnsanların Melikine Mâlikine sığınırım de. Evet Allah Meliktir, insanların Meliki ve Mâlikidir Rabbimiz. İnsanı yoktan var eden Allah-tır. İnsanın sahibi ve Mâliki Allah'tır. Mülkü üzerinde tasarruf hakkı da sadece Allah'a aittir. Mülkü üzerinde söz söyleme hakkı Allah'a aittir. Zaten mülkün sahibi Allah'tır demek, o mülk üzerinde söz sahibi Allah'tır demektir.

Allah Melik ve Mâlik, bizler de O'nun mülkü olduğumuza göre mülkün Mâlik üzerinde hiçbir söz, itiraz hakkı olamaz. Çünkü O bizi yaratmasaydı şu anda olmayacaktık. Olmayan bir varlığın da elbette itiraz hakkı da olamaz. Bizler de O'nunuz, dünyamız da O'nundur, sa-hip olduğumuz her şey de O'nundur.

Melekler, cinler, insanlar hepsi O'nun kullarıdır. Hiçbir varlık onun ulûhiyetine ve rubûbiyetine ortaklık iddia edemez. Eğer göklerde ve yerde Allah'tan başka melikler, söz sahipleri varsa o zaman onların sınırlarına girdiğimiz zaman onlara kulluk yapalım. Değil mi? Farz edin ki bir yere girdik. Soralım, burası kimin diye? Veya gökyüzüne çıktığımız zaman burası kimin diyelim, varsa Allah'tan başka bir sahip ona kulluk yapalım. Yahut zamana beş dakikalığına söz geçirebilen birisi varsa ona da kulluk edelim. Meselâ güneşe beş dakikalığına sahip olabilen birisi varsa, o beş dakikalığına biz de ona kulluk edelim. Diyelim ki ey bu beş dakikayı bize veren tanrılar tanrısı! Kulluk sizin hakkınızdır! Ubûdiyet sizin hakkınızdır? diyelim. Var mı böyle yeryüzünde birileri? Yoksa, o zaman hiçbir kimseyi rubûbiyet makamına geçirmeye hakkımız yoktur.

Şu soruyu soralım kendi kendimize. Bu mülkün sahibi kimdir? Göklerdeki ecramı semaviye, melekler, ay, güneş, yıldızlar, gezegenler, galaksiler ve bilmediğimiz daha nice varlıklar kimindir? Yerdekiler, insanlar,

hayvanlar, bitkiler, dağlar, taşlar, ağaçlar, evler villalar, köşkler, paralar, mallar, mülkler, altınlar, gümüşler kimindir?

Tabi bu soruyu önce kendimize soracağız, sonra da karşımızdakilere soracağız. Soracağız ama beklemeyeceğiz karşımızdakinin cevabını. Çünkü karşımızdaki yanılabilir yanlış anlayabilir. Onun cevabını beklemeden biz kendimiz diyeceğiz ki Allah'ındır. Her şey Allah'ındır. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Madem bütün kâinat Allah'ın, o zaman siz kiminsiniz? Bütün kâinat O'nun mülküyse siz kimin mülküsünüz? Ya da tüm kâinat O'nun emrine boyun bükmüşken, tüm varlıklar O'na teslim olmuşken siz kime teslim oluyorsunuz? Bütün varlıklar Allah'a kulluk ederken siz kime kulluk ediyorsunuz? Yegâne hakim olarak Allah'ı mı tanıyorsunuz? Yoksa göklerde Allah'ın hâkimiyetini kabul edip de yerde kabul etmeyen müşriklerden misiniz?

Mekke müşrikleri böyleydi. Onlar göklerin hâkimiyetini Allah'a veriyorlardı ama O'nu yeryüzüne karıştırmamaya çalışıyorlardı. Onlar yerde Allah'ın yardımcıları olduğuna inanıyorlardı. Onlar yeryüzünde Allah'ın izni olmadıkça hiç kimsenin tasarruf hakkının olmadığını bir türlü kabule yanaşmıyorlardı. Hayatlarının bazı bölümlerine Allah'ı karıştırmayıp, bazı bölümlerinde onu hakim, mâlik kabul ediyorlardı. Onun için bunlara müşrik denmiştir. Peki ya günümüzde her türlü hâkimiyet haklarını Allah'tan alıp kendi ellerinde toplamaya çalışanlara ne demek lâzım? Yani bunların adı nedir? Varın onu siz düşünün.

Yaratıldıkları günden beri gökler, göktekiler ve yerdekiler Rablerinin emrine teslimken, Rablerinin emrine boyun bükmüşken ey insanlar siz kime teslimsiniz? Siz kimi sahip ve mâlik biliyorsunuz? Sizin sahibiniz kim? Siz kimin arzularına boyun büküyorsunuz? Siz hayat programınızı kimden alıyorsunuz? Siz kime kulluk ediyorsunuz?

İnsanların Melikine, Mâlikine, insanların sahibine, insanların sevk ve idare edicisine, insanlar adına emreden, nehy eden, kanunlar koyan, organize eden, insanlara egemen olan, insanlara hükmetme makamında olan insanların hükümdarına sığınırım de.

3. "İnsanların İlâhına"

İnsanların İlâhıdır Allah. İlâh, kendisine kulluk edilen varlık de-mektir. İlâh, kişinin boynundaki ipin ucu elinde olan varlık demektir. İlâh, kişinin hatırını kazanmak için çırpındığı, arzularını gerçekleştirmek için can attığı, itirazsız ve gönül rahatlığıyla isteklerini yerine getirdiği varlık demektir. İlâh, kişinin uğrunda feday-ı can ve feday-ı mal-da bulunduğu varlık demektir. İlâh,

kişinin uğrunda seve seve malını ve canını feda ettiği varlık demektir. İlâh, kişinin hayat programını kendisi için hayat programı kabul ettiği varlık demektir. Kişinin boynundaki doğuştan getirdiği kulluk ipin ucunu eline verdiği varlık, kişinin İlâhıdır.

Tüm peygamberler insanlığı “La İlâhe illallah” temel esasına çağırmışlardır. Allah’tan başka sözü dinlenecek, hatırı kazanılacak hayata hakim olan İlâh yoktur. Allah’tan başka kendisine kulluk yapılacak, hayat programı program kabul edecek varlık yoktur esasına çağırmışlardır. Zaten tarih boyunca en büyük problem işte burada çık-mıştır. Tarih boyunca en büyük problem sadece Allah’a kulluk etmek, sadece Allah’ı dinlemek ve hayata hakim olarak sadece Allah’ı kabul etmek konusunda çıkmıştır. Değilse Allah’a da ibadet konusunda hiç problem çıkmamıştır.

Yani İlâhlardan bir İlâh olarak Allah’a da kulluğu herkes kabul etmiştir. Öteki İlâhlar yanında Allah’a da kulluğa kimse ses çıkarmamıştır. Yani göklerin ve yerin, göklerdekiler ve yerdekilerin yaratıcısı olarak, dağların ve denizlerin yaratıcısı olarak, rızık verici, öldüren, yaratan, yaşatan bir İlâh olarak her kez onu kabul etmiştir. Ama inandığınız bu Allah kendisinden başka İlâh olmayandır, bu Allah hayata karışan ve kendisinden başka hayata karışıcı olmayandır. Ama bu Allah insanların kulluk programlarını belirleyendir ve kendisinden başka kanun koyucu olmayandır. Ama bu Allah boyunlarınızdaki kulluk ipinin ucu elinde olan ve sadece kendisinin çektiği yere gidilmesi gerekendir. Yani bu Allah kendisinden başka Rabb, Melik, İlâh olmayandır dendiği zaman işte kavga burada başlamıştır. Göklerin ve yerin yaratıcısı, rızık vericisi olarak kabul ettikleri bu Allah’ı insanlar hayatlarına karışıcı olarak reddetmeye çalışmışlardır. İlâh olarak Allah’ı kabul edelim ama tek İlâh olarak asla kabul etmeyiz diyorlar. İlâhlardan birisi olarak onu da dinleyelim, İlâhlardan birisi olarak ona da kulluk yapalım ama tek İlâh olarak sadece ona kulluğa hayır diyorlar. Çünkü bizim hayatımıza karışacak başka İlâhlarımız da var. Hayatımızda sözünü dinleyeceğimiz başka Rablerimiz de var.

Bizim Allah’tan başka hukuk, eğitim, şifa tanrılarımız, siyaset tanrılarımız da var. Tamam bu tanrılardan birisi olarak Allah’ı da dinleyelim ama öteki tanrılarımızı da dinlemek zorundayız diyorlar. Aslında bu iddiaların altında Allah’tan, Allah’a kulluktan kurtulup kendi keyiflerince bildikleri gibi bir hayat yaşama arzuları yatmaktadır.

Bunlar Allah’a kulluktan kurtulup kendi kendilerine, kendi hevâ ve heveslerine tapınmak istiyorlar. Keyiflerinin istediği gibi sorumsuz ve sınırsızca bir hayat yaşamak istiyorlar. Çünkü bakıyoruz bu adamlar Allah’tan başka kendilerinin İlâhları olduklarını iddia ettikleri kimseleri de kendileri seçiyorlar. Seçtiklerini istedikleri gibi yönlendirebileceklerini bildikleri için seçiyorlar.

Seçtiklerine bizi şöyle şöyle idare ederseniz sizi seçeriz değilse sizi seçmeyiz diyebildikleri için seçiyorlar. Bizden şunları şunları istemeyeceksiniz! Bizi şu şu sorumluluklar altına almayacaksınız! Bizden namaz, zekât, tesettür gibi ağır sorumluluklar istemeyeceksiniz! İçki, kumar, fâiz, zina gibi bizim alışık olduğumuz şeyleri bizim için yasaklamayacaksınız! Bize lüks ve müreffeh bir hayat sağlayacaksınız!

Yani biz ne istersek nasıl bir hayata razıysak onu sağlayacaksınız! Eğer bizim istediğimiz kanunları çıkarır, bizim istediğimiz ha-yatı hazırlarsanız, Rabb olarak, İlâh olarak biz de sizleri seçeriz diyebildikleri için onları seçebiliyorlar. Tamam göklerde İlâh olan O'dur ama O Allah yeryüzüne karışmaz, diyorlar. Allah bizim hayatımıza ka-rışmaz, diyorlar.

Halbuki göklerde İlâh olan da O'dur, yerde İlâh olan da O'dur. Göklerde sözü geçen de O'dur, yerde de. Göklerde egemen olan da O'dur yerde de. Göklerdekiler de O'na teslim, yerdekiler de. Göklerdekiler de O'nu dinler, yerdekiler de. Göklerde de, yerde de tapınılacak, ibadet edilecek, sözü dinlenecek, çektiği yere gidilecek, yasaları uygulanacak tek İlâh O'dur.

Nasıl da bozuk düşünüyorsunuz böyle? Nasıl da yanlış inanıyorsunuz? Nasıl da iftira ediyorsunuz Allah'a? Yani göklerin hâkimiyeti Allah'a ait de, yerdekilerin hâkimiyeti başkalarına mı ait? Göklere egemen olan Allah da, yerdekilere egemen başkaları mı var diyorsu-nuz? Tamam gökler O'nun olsun, yıldızlar, güneşler O'nun olsun, göklerde O'nun sözü geçsin, göklerde egemen O olsun, göklerde O'-nun sözü dinlensin ama yeryüzüne karışmasın bu Allah. Bizim hayatımıza karışmasın bu Allah mı demeye çalışıyorsunuz? Yeryüzüne egemen başka İlâhların, başka Rablerin varlığından mı söz ediyorsunuz? Göklerin Rabbi ayrı, yerdekilerin Rabbi ayrı mı demeye çalışıyorsunuz?

Ya da yaratan ayrı ama yaratıkları idare eden ayrı mı demeye getiriyorsunuz? Bu ne kötü bir düşünüş! Bu ne çirkin bir iftira! Yaratan ayrı, idare eden ayrı olur mu? Yaratan yarattıklarını idare edemez mi? Yaratan, yarattıklarının hayat programını bilmez mi? Yaratan, yarattıklarını başıboş bırakır mı? Ya da yaratmayan İlâh olabilir mi? Kendisini bile yaratmaktan aciz varlıklar Rabb olur mu? Hiç aklınız yok mu sizin? diyor Rabbimiz.

Allah kendisinden başka İlâh olmayandır ve işte biz göklerde ve yerde tek İlâh olan Allah'a sığınıyoruz. Dikkat ediyorsanız sûrede Rabbimizin üç sıfatı peş peşe sıralanarak bu sıfatların sahibi olan Allah'a sığınmamız emrediliyor. Buradan şunları anlıyoruz:

1. Rabbimiz bu sıfatının üçünde de kendisini kullarına izafe etmiş. "Rabbin nas" (insanların Rabbi), "Melikin nas" (İnsanların Meliki), "İlâhi'n

nas” (İnsanların İlâhı) buyurarak kendisini kullarına izafe etmiştir ki, bu insanlar için en büyük bir şereftir. Rabbimiz bu sıfatlarıyla tavsif buyurduğu zatını kullarına izafe ederek kullarına en büyük bir şeref kazandırmıştır.

2. Bir de aslında Rabbimiz tüm varlıkların, tüm kullarının Rab-bi, Meliki ve İlâhı iken sadece insanların zikrinden şunu anlıyoruz. Bu varlıklar içinde Rabbimizin bu sıfatları konusunda irade sahibi olmaları hasebiyle sadece insanlar istismarda bulunabilecekleri için Rabbi-miz bu üç sıfatına dikkat çekmiştir diyoruz. Zira Cenab-ı Hakk'ın öteki sıfatlarını istismar eden hemen hemen hiç çıkmamıştır. Yaratıcı, Kâdir oluşunu, rızık verici oluşunu hiç kimse reddetmezken, O'nun Rabb oluşunu, insan hayatına karışıcı oluşunu, hayat programı belirleyici, kanun koyucu oluşunu, Melik, mülkün sahibi, mülkü konusunda tasarruf yetkisine sahip oluşunu ve sadece kendisine kulluk yapılıp, sadece kendisi dinlenilecek, çektiği yere gidilecek tek İlâh oluşunu reddedenler hep olagelmiştir.

Yani bugüne kadar ben Allah'ım diyenler, ben yaratıcıyım diyenler, benim her şeye gücüm yeter diyenler hiç olmamış, ama ben Rabbim, ben kanun koyma yetkisine sahibim, egemenlik bendedir, ben mülkün sahibiyim, bu ülke benimdir, ben İlâhım, benim sözlerim dinlenmeli diyenler çok olmuştur. Her halde insanların istismarlarına müsait olduğu için Rabbimiz peş peşe bu üç sıfatını zikrederek özellikle bu sıfatların yegane sahibi olarak kendisine sığınmamızı istiyor bu sûresinde.

Rabb, Melik ve İlâh O'dur. O'ndan başka Rabb, O'ndan başka Melik, O'ndan başka İlâh yoktur. Rabb makamında, Melik, ulûhiyet makamında hayatınızın kanunlarını düzenleme konusunda Rabbiniz O'dur. Ve bu Rabbiniz olan Allah kendisinden başka İlâh olmayandır. O her şeyin yaratıcısıdır. Varlığımızın sebebi O'dur. Hayatın kaynağı O'dur. Göklerin, yerin, gecenin, gündüzün, meyvelerin, sebzelerin sa-hibi O'dur. Malımızı, evimizi, ailemizi, çocuklarımızı, makamımızı, paramızı, pulumuzu, aklımızı, zekamızı, bilgimizi, havamızı, suyumuzu her şeyimizi yaratan O'dur. Allah yaratıcıdır, o halde O'na kulluk edin. Madem ki her şeyinizi yaratan O'dur, madem ki her şeyinizi veren O'-dur, o halde sadece O'nu dinleyin.

Allah her şeyin yaratıcısıdır ve kendisinden başka İlâh, Rabb, otorite, egemen, yetkili olmayandır. Çünkü İlâh olanın, Rabb olanın yaratıcı olması gerekir. Ondan başka yaratıcı da olmadığına göre Rabb sadece O'dur. Öyleyse sadece ona kulluk edin, sadece O'nu dinleyin. Sadece O'nun emirlerini dinleyin ve sadece O'nu razı etmeye çalışın. Rabb olarak, İlâh olarak O'na inandığınızı ortaya koymak üzere hayatınızı O'nun adına yaşayın. Yirmi dört saatinizi O'nun belirlediği yasalar istikâmetinde yaşayın.

Allah'tan başka toplum, moda, baba, ana, amir, müdür, âdetler, yönetmelikler gibi putları Allah makamına oturtup onların istedikleri bir hayatı yaşayıp Allah'a şirk koşmaya kalkışmayın. Yaşadığınız bu hayatın sonunda O'nun huzuruna gideceğinizi ve hayatınızın hesabını sonunda O'na ödeyeceğinizi asla unutmayın.

Eğer böyle Rabb, İlâh olarak Allah'a iman eder, Allah'ı böyle güçlü kuvvetli bilir ve sadece O'nu hesaba katar, O'nun istediği hayatı yaşarsanız, O'nun dışında her şeyin hatırını ayaklarınızın altına alabilirseniz o zaman bilesiniz ki O Allah sizin her şeyinize vekildir. Bilesiniz ki sizin arkanızda Allah vardır. Sizin önünüzde Allah vardır. Dayanacağınız güveneceğiniz Allah'tır. Sizi herkese karşı ve her şeye karşı koruyacak olan Allah'tır. Böyle bir Allah'a sığındığınız takdirde göklerde ve yerde sizi yenecek, size zarar verebilecek hiçbir varlık yoktur. Çünkü göklerde ve yerde ne varsa hepsi de O'nun kuludur. Hepsinin üzerinde egemen olan O'dur. Hepsinin boyunlarındaki iplerin ucu elinde olan hepsine söz geçiren O'dur. Böyle bir Allah'a sığındığınız, dayanıp güvendiğiniz takdirde size yol gösterecek olan O'dur. Sizin tüm problemlerinizi çözümleyecek ve sizi her sahada sahili selamete çıkaracak olan O'dur. Tarih boyunca dostlarını tüm düşmanlarına karşı nasıl korumuş ve galip getirmişse, sizi de koruyacaktır. Bu konuda en küçük bir şüpheniz olmasın.

Öyleyse ey Allah'ın kulları gelin sadece O'na sığının! Sadece O'nun koruması altına girin! Sadece O'na ve O'nun hayat programına yönelin! Sadece Allah'ı dinleyin! Yalnızca Allah'a kulluk yapın! Sadece Allah'ın hayat programını uygulayın! Eğitiminizi Allah'ın istediği biçimde düzenleyin! Hukukunuzu Allah'ın istediği biçimde ayarlayın! Ticaretinizi Allah yasalarına göre belirleyin, evinizi, eşyanızı, kazanmanızı, harcamanızı, hayata bakışınızı, insanlarla olan ilişkilerinizi, gecenizi, gündüzünüzü Allah'ın istediği biçimde ayarlayın! Çünkü sizin için Allah'tan başka sözünü dinleyeceğiniz İlâhınız yoktur. Allah'tan başka hayat programı kabul edilmeye lâyık Rabb ve İlâh yoktur.

Buraya kadar Rabbimiz kime sığınacağımızı anlattı. Bundan sonrada bakın kimden sığınacağımızı, kime karşı kendisine sığınma-mız gerektiğini anlatacak. Acaba bu Rabb, Melik ve İlâh olan Allah'a kimden sığınacağız? Kime karşı korunma dileceğiz?

4. "Sinsice kalplere vesvese ve kuşku verip duran vesvâs'ı hannâs'ın (vesvesecinin) şerrinden"

Rabbimiz kendisine sığınmamız gereken en büyük tehlikeyi, en büyük düşmanı bize haber veriyor. İnsanlığın baş düşmanı Vesvâs ve Hannâs olan şeytanın şerrinden insanların Rabbi, Meliki ve İlâhı olan Allah'a sığınırız.

Vesvâs, çok vesveseci, sürekli vesvese veren, tekrar tekrar vesvese veren anlamına şeytanın bir ismidir. Zira onun mesleği ve bütün işi vesvese ve iğvâdır.

Hannâs da onun isimlerinden birisidir. Hannâs kancık, kaypak, dönek anlamlarına geldiği gibi bir de Tekvir sûresinde bu kelime yıldızlar için de kullanılmaktadır.

"Gündüz sinip geceleri gözüken gezegenlere andol-sun;"
(Tekvir 15,16)

Gündüz saklanıp gece göründükleri için ya da buluta gömülüp görünmez olduktan sonra tekrar göründükleri için yıldızlara da hun-nes denmiştir.

İşte şeytan da sinip sinip ortaya çıktığı için, saklanıp saklanıp hücuma geçtiği için, bir gerileyip bir saldırıya geçtiği için, kaybolmuş gibi görünüp tekrar hücuma geçtiği için, geri çekilerek, büzülüp yok olarak, sinerek, saklanarak fırsatını bulunca saldırdığı için ona da hannâs denmiştir. Hannâs, geri dönen sonra saldıran mânâsına gelir. Tıpkı güneşi görünce kaybolup sonra yine yeniden ortaya çıkan yıldızlar gibi. Veya buluta girince kaybolup sonra tekrar açığa çıkan yıldızlar gibi.

Şeytan insanı kandırabilmek, saptırabilmek, onu kulluktan koparabilmek için tekrar tekrar gelir. Namazdan önce gelir kişinin nama-zına engel olmak ister, orada yenersiniz namazda bir daha gelerek namazınızı gafletle boşa çıkarmak ister. Kıyamda beceremezse, rükuda bir daha gelir. Rükuda atlatırsınız secdede bir daha gelir. Gitti zannedersiniz bir daha gelir. Sindirdik zannedersiniz, kovduk zannedersiniz tekrar gelir. Sürekli insanın gafil zamanını yakalamak ve onun işini bitirmek ister.

Veya şeytanın hannâs oluşunu bir de şöyle anlamaya çalışıyoruz. Farklı kılıklarda, farklı kimliklerde gelir insana. "Oğlum sakın ileri gitme! Sakın şunları şunları yaparak kendini tehlikeye atma! Bu soğukta derse gitme! Benim yanımda otur! Yoksa sana analık hakkımı helal etmem!" diyerek ananız kılığında gelir. Onu yenersiniz, öldürürsünüz, bu defa da baba olarak çıkar karşınıza üzerinizde baskılar kurarak sizin kulluğunuzu engellemeye çalışır.

"Yemeğini şöyle yemelisin! Sofranda şunları şunları bulundurmalısın! Şöyle giyinmelisin! Başörtünü şöyle bağlamalısın! Pantolonunun paçası, gömleğinin yakası şöyle olmalı! İki günde bir tıraş ol-malısın! Nişanlınla

mutlaka şöyle şöyle görüşmelisin! Eğer evine gelen misafir dindarsa dinden, imandan; fâizciyse fâizden, tüccarsa ticaretten bahsetmelisin! Her gün eve şu saatte geleceksin! Çoluk çocuğunun başında olacaksın! İleri gitmeyeceksin! Allah adına da olsa, din adına da, hizmet adına da olsa kendini tehlikeye atacak işlere girmeyeceksin!" Şeytan size böyle gelir, onu da aşarsınız.

Bu defa toplum olarak çıkar karşınıza: "Aman ha! Şu şöyle ol-malı, bu böyle olmalı! Gömleğin yakası şöyle olmalı! Pencerenin perdesi böyle olmalı, tavandan tabana olmalı, içerden dışarıyı dikiz edebilecek biçimde olmalı! Mutfağın dizaynı, oturma odasının tefrişi şöyle olmalı! Şöyle kazanılmalı, böyle harcanmalı! Üç günlük ömre dokuz günlük rızık hazırlanmalı! Sekiz saat çalışılmalı! Şuralarda okunmalı! Şu şu bilgiler alınmalı! Şu şu okullar bitirilmeli! Şu şu noktalara gelinmeli! Topluma ters düşülmemeli! Toplumun eğilimi neyse ona sahip çıkılmalıdır! Yılda bir iki mevlüd okuttun mu artık senden iyisi yoktur vs. vs. diyerek şeytan karşınıza toplum olarak, toplum baskısı olarak çıkıp sizin kulluğunuzu bitirmek ister.

Onu da aşınca ev ihtiyacı olarak çıkıyor karşınıza. Şekil değiştirip tekrar tekrar çıkıyor karşımıza. Tıpkı büyük şeytan olarak öldürdük zannederken vusta olarak karşımıza çıktığı, onu da öldürdük der-ken küçük şeytan olarak karşımıza çıktığı gibi. Saklanıp saklanıp hücuma geçen, sinip sinip tekrar saldıran, tam öldürdük dediğiniz anda birdenbire karşınıza dikilen ve fırsat kollayan, gafil bir anımızı bekleyip duran, bizi hak yoldan saptırmak için tüm izinleri kaldırmış olan o hannâstan o dönek ve sinsi vesvese kaynağının şerrinden de Allah'a sığınmak zorundayız.

5. "Ki o insanların göğüslerine vesvese verir."

Evet o sinsi şeytan insanın göğsüne vesvese verir.

Kulağa takılan küpenin kulakta hafif hareketinden doğan sese vesvese denir. Aslında küpenin kulağa yakınlığı sebebiyle çok hafif bile olsa çıkardığı sesin kulak tarafından duyulması algılanması gibi, şeytan da tıpkı küpenin kulağa yakınlığı gibi insana yakınlığından ötürü onun verdiğine de vesvese denmiştir. Şeytanın fis! hiş! gibi sesler çıkararak insanı haramlara, isyana çağırışına, kalbe ilka ettiği hayırsız duygulara vesvese denir.

Vesvese, Kur'an'ın başka âyetlerinden de anladığımıza göre insanın içinden ve dışından kaynaklanan dinde sapıklığa, şehvete dâ-vet, masiyeti irtikaba dâvetin adıdır.

Şeytan, kişinin boş bulduğu kalbine oturur, her türü günahları akla getirir, düşündürür, hayal ettirir. İnsanları Allah'a itaatten, Allah'ı dinlemekten çıkarıp

onları isyan, küfür, şirk, ateistlik, dinsizlik, dindarlara düşmanlık, Allah'a peygambere savaş açmak gibi yollara sevk etmek ister. İnsanlara bunları temenni ettirir, aklına getirir, dürtükler, günahlara, isyanlara ve şehvete sürükler, bu tür şeyleri onlara güzel gösterir. Kişiyi Allah'a isyan olan hangi konu varsa onlara meylettirir, sonunu düşündürmez, kalbini içini bu duygularla öyle bir sarar ki, bundan sonra artık o kişinin ilmi kalmaz, iradesi ve düşüncesi kalmaz her şeyi altüst olur. Bu iş yapılır mı yapılmaz mı? Haram mı helâl mi? Caiz mi değil mi? Adam düşünemez artık.

Haramlara bir yorum getirerek insanlar nazarında onları basitleştirir. Bunu bugün yapmayan kaldı mı? Bugün bunu yapmayanı göster de onun alnını karışlayalım gibi düşüncelerle insanları günahlara teşvik eder. Ya da büyük günahları küçük gösterir. Veya eğer insanı büyük günahlara razı edememişse küçük günahlara meylettirir. Böylece küçüklerini işlettirerek büyüklerine zemin hazırlar. Veya işlettiği günahların akabinde bu günahları işledikten sonra senin artık ne dünyada, ne de ukbada Allah katında yerin kalmamıştır diyerek mü'-minin rahmet-i ilâhiyeden ümit kesmesini sağlayarak temelli onu kulluktan çıkarmak ister.

İnsanı önce kulluktan, Allah'a itaatten çıkarıp küfrün, inkârın, şirkin, isyanların, haramların, günahların içine çekmek ister. Eğer bu konuda muvaffak olamamış, insanı küfre ve şirke düşürememişse, yani her şeye rağmen kişi yine de şeytanın vartalarına düşmeyerek Allah'a kullukta ısrarlı davranmışsa, bu sefer de o kişinin dinini, girdiği yolunu bozar. Yani karşısındakinin yolunu ne yapar yapar İslâm'dan saptırır. Yani o kişinin girdiği yolu, girdiği İslam'ı eğri büğrü yapmaya çalışır.

İslam'ını bozar adamın. Din yaşıyorum diye bidatleri karşısına çıkarır onun, ya da din diye insanların sunduğu, aslını bir türlü öğrenemediği bir yığın felsefenin içine çeker onu. Yani Allah'ın kitabına, peygamberin Sünnetine değil de insanların kitaplarına, insanların sözlerine sevk eder onu. Ya da yerdeki iki ayaklı şeytanlarla el ele vererek resmî bir din çıkarır onun karşısına. Hayata karışmayan, kılık-kıyafete karışmayan, kazanmasına harcamasına karışmayan, hukukuna, eğitimine karışmayan sadece vicdanlara hapsedilmiş resmî bir din çıkarır kişinin karşısına, böylece onu saptırır.

Yani Allah'a değil de başkalarına kulluk yaptırır. Allah'a değil de güneşlere, güneş gibi büyüklere secde etmelerini sağlar. Allah dururken büyüklerin önünde secde ettirir. Böyle güneş gibi piyasada yıldızı parlayan niceleri vardır ki, niceleri onlara secde etmektedirler, onlara secde etmek için çırpınmaktadırlar Allah korusun.

Yine şeytanın insana verebileceği vesveselerden birisi de insanı mubahlarla meşgul etmeye çalışır. Farzlardan uzaklaştırıp mubahların peşine takar. Mubahları dinin vazgeçilmez unsurlarıymış gibi göstererek onlar peşinde kişiyi koştururken farzlara zaman bıraktır-maz. Akvaryumun başında uzun uzun bekletiverir insanı. Veya ekranın başında namazları geçirtiverir. Veya bülbülün sesi de güzelmiş, bunu dinlemek de ibadettir dedirtiverir.

Yine şeytan bazen de insanı kendisine döndürür. Kişiyi kendisine döndürür ve zannettirir ki yeryüzünde sadece müslüman bir tek kendisidir. Varsa da, yoksa da dünyada müslüman kendisi vardır. Şeytanın vesveseleri sonucu kişi yeryüzünde kendisinden daha iyi müslümanın olmadığını, yaşadığı hayatın Allah'ın istediği hayatın ta kendisi olduğunu, bundan daha güzel bir müslümanlığın yaşanamayacağını iddia etmeye başlar.

İşte bu, Allah korusun değişmenin önünde en büyük engeldir. Ben iyiyim, biz iyiyiz düşüncesi değişmenin, iyiye doğru gitmenin, daha güzel müslümanlığa ulaşmanın önüne dikilmiş en büyük puttur. Veya bazen de kişinin müslümanlığının kendisiyle sınırlı kalmasını sağlamak adına, müslümanlığını dışa taşımasını, çevresini de müslü-manlaştırmasını, yani tebliğ ve talimde bulunmasını engellemek adına şeytan ona vesveselerde bulunur. Sen kendine bak yeter, el âlemden sana ne? Peygamber misin ki ümmet kayıracaksın? Senin gibi şerefli bir âlimin bu şerefsizlerin ayağına gitmesi senin şerefine leke getirir gibi vesveselerle müslümanın önünü kapatmak ve müslümanlığını kendi şahsıyla sınırlı bırakmak ister.

Eğer müslüman şeytanın bu vesveselerine karşı uyanık olur, onun vartalarına düşmez ve Allah'ın istediği biçimde davranmaya çalışırsa, Allah kullarına din duyurmaya, ilim halkalarında Allah kullarını eğiterek onları cennete kazandırmaya devam ederse bu defa da onun bu çalışmalarını engellemek için der ki ona, "yahu gerçekten çok çalıştın ve yoruldun. Aslında bir umreyi çoktan hak ettin. Hadi bir umreye git ve biraz da Rabbinle baş başa dinlen." Böylece onu bir umreye sevk ederek sohbetini, ilim halkasını, ilmi çalışmalarını sekteye uğratmak, hem ona, hem de talebelerine soğukluk vermek ister.

Veya bazen Allah adına koşturan, Allah kullarına din anlatarak onların daha iyi müslüman olmaları sağlamaya çalışan hasbi müs-lümanların bu çalışmalarını bitirebilmek için, onları oyalayabilmek için onların üzerine ordular gönderir. Cinlerden ve insanlardan kimilerini o müslüman hakkında tahrik ederek, kışkırtarak onun üzerine saldırtır. Halkı onun aleyhinde kışkırtarak o mücahit müslümanın üzerine saldırtır. Onun aleyhinde bağırıp çağırmalarını sağlar. O mücahid müs-lüman kul kendisinin aleyhinde bağırıp çağıran bu ordularla karşı karşıya gelince de şeytan ona şöyle akıl vermeye başlar: "Bak bu

adamlar senin aleyhinde konuşuyorlar, hadi sen de cevap ver onlara! Sen de karşılık ver onlara! Değilse eğer suskun kalırsan haksızlığına hük-medecekler, ya da sana korkak diyecekler" diyerek alçak şeytan onu da onlarla uğraşmaya teşvik eder ve böylece hedef saptırır.

Yani o müslüman onlara cevap vereceğim derken, onlarla oyalanacağım derken müslüman esas hedefini kaybeder, esas çalış-malarını unutur. Zaten şeytanın derdi de budur. İstiyor ki o müslüma-nın hayırla çalışmaları bitsin, hayırlı planları sekteye uğrasın.

Demek ki şeytanlar bazen hak yolunun yolcusu olan dâvetçi müslümanlar hakkında diğer müslümanların kalplerine vesveseler vererek onları onlara dümen yapmaya ve böylece dâvetin onlara ulaşmasına engel olmaya çalışan insan ve cin vesvâslarından sürekli Allah'a sığınacağız. Gerçekten bizler Allah için Kitap ve Sünnet mesajını Allah kullarına ulaştırma kavgası verirken birileri insanlara bizim hakkımızda bir takım vesveseler vererek onlarla bizim aramıza perdeler germeye çalışıyorlarsa, bizim insanlara sunduğumuz mesajın etkisini kırmaya çalışıyorsa, bizim bunu düzeltmemiz gerçekten çok zordur ve zaman alacaktır. Bizim o zihinleri idlâl edilmiş insanların her birerine giderek hakkımızda oluşturulmuş yanlış düşüncelerini, kanaatlerini düzeltmeye çalışmamız çok zaman alacaktır. Bu iş bizim çok zamanımızı alacak ve bizim tebliğimizi engelleyecektir. Yapacağımız hayırlı ve bereketli çalışmaları sekteye uğratacaktır.

Onun için bizim hakkımızda vesveselerle insanları idlâl etmeye çalışan bildiğimiz ve bilmediğimiz vesvâslardan Allah'a sığınacak ve korunmuş olacağız. Rabbimiz işte bu sûrelerinde bize bu konuda yol gösteriyor. "Ey kullarım siz yolunuza devam edin, bana sığının, onları bana bırakın ve işinize bakın. Çünkü onların Rabbi, onların Meliki ve İlâhı benim. Onların tümünün boyunlarındaki ipler benim elimdedir. Onların sahibi benim ve benim iznim olmadan onların size karşı yapabilecekleri hiçbir şeyleri yoktur" diyor.

Şeytanın sadırda vesvese vermesi meşguliyet mânâsına gelmektedir. Namazda bile vesvese vererek insanı meşgul edip unutmaya sevk eder. Ezanda kaçarsın kamette gelir, kamette kurtulursun na-mazda gelir bulur seni. Farzda kaçarsın, sünnetle gelir yakalar. Ves-vese vererek unutturmaya çalışır sana. Hatta kaç rekat kıldığını bile hatırlayamaz insan.

Onun için şeytanın bu tür vesveselerinden kurtulabilmek için meşguliyetlerimizi azaltmaya çalışacağız. Bakışta, kelâmda, taamda ve insanlarla ihtilatta fazlalıktan sakınacağız. Bakışın çoğundan sakınacağız. Eşyayı azaltacağız. Öyle değil mi? Yumuyorsun gözünü Allah'ı düşünmek için karşında pek çok şey duruyor. Elbette namazda da devam edecektir bunlar.

Meselâ çok yiyorsa kişi namazda hep onu hatırlayacaktır. Hattâ sofrada yemek hazırsa namazdan önce yemeği yiyip sonra da namaza durma emri zannediyorum onu düşünmekten kurtulmak için verilmişti. Namazdan önce çok konuşulmuşsa elbette namazda onlar hatıra gelecektir. Veya meyhanede ömür geçiren bir adam namaz da kılsa elbette o hayatı düşünecektir namazında. Bizim toplum şu anda sanki meyhane. Adam bilgisayar düşünecek namazda, matematik çözecek namazda, borç ödeyecek namazda, mal satacak, İngilizce öğrenecek, telefona cevap verecek, çekleri düzenleyecek namazda. Bunların hepsini birden yapmak zorundadır namazda.

İşte vesvese budur ve bu tür vesveselerin pek çoğu kendimizden kaynaklanır. Yaşadığımız hayatın bozukluğundan kaynaklanır. Malın çokluğu, paranın çokluğu, dükkânın çokluğu, işin çokluğu, düşüncenin çokluğu, eşyanın çokluğu, konuşmanın ve meşgalenin çokluğu vesvese kaynağıdır. Meselâ adamın bir anahtarı olsa onu dü-şünür, ama 40 anahtarı varsa kırkını da düşünecektir adam namazda. Bir dükkânı olan bir dükkânlık düşünecek, on dükkânı olan da elbette on dükkânlık düşünecektir. Yangın mı çıktı? Hırsız mı girdi? Sel mi bastı? İflas mı götürdü? Elbette on dükkânı olan bunun onunu da düşünmek zorundadır namazda.

Adamın bir günlük endişesi varsa dünya adına o kadar düşünecek, kırk günlük endişesi varsa o da o kadar düşünecek kırk yıllık endişesi olan da o kadar düşünecektir. Yani kişinin kafasındaki he-defi neyse o kadar düşünecektir. Vesvese budur işte. Unutmayalım ki o zaman biz kendi kendimize şeytanlık yapmaya, şeytanın görevini üstlenerek kendi kendimizi mahvetmeye yönelmişiz demektir Allah korusun.

Rasûlullah efendimizin bir hadisinden öğreniyoruz ki kalpte iki delik varmış birinde devamlı şeytan, öbüründe de melek oturur fısıldarmış. Tabi şeytan boş bulduğu kalbe oturarak orada vesvese vermeye çalışmaktadır. Eğer kişinin kalbi boş değilse, şeytana yer bırakmayacak biçimde Allah'la, Allah'ın Kitabı ve Resûlünün Sünnetiyle meşgul ise elbette şeytanın o kalpte etkili olması mümkün olmayacaktır.

Yâni biz kendimiz şeytana dâvetiye çıkarmayacağız. Şeytana kapı açmayacağız. Bakın Rasûlullah efendimiz bir hadislerinde şöyle buyuruyor:

"Sizden biriniz hanımıyla kavga ettiğiniz zaman sakın boşamadan, boşanmadan söz etmeyin. Çünkü o anda sizi dinleyen şeytanlar sizden bunu duyunca ümide kapılırlar."

Yani karı-koca aranızda kavga ettiğiniz zaman sakın iki taraf ta boşanmadan söz etmesin. Çünkü çevrenizde sürekli sizi takip eden, sürekli sizin

bir gafletinizi yakalayıp sizi Allah'a kulluktan koparmak isteyen şeytanlar bunu duyunca ümide kapılıp sizin üzerinize daha çok çullanırlar. "Bizim telkinlerimiz bu karı-koca üzerinde etkili olmaya başladı. Burada bize ekmek var. Aman biraz daha üzerlerine gidersek bu işi başaracağız" diye ümide kapılıp daha çok üzerinize gelirler. Onun için onlara karşı zaaflarınızı açıp onlara dâvetiye çıkar-mayın buyuruyor Rasûlullah efendimiz.

Yine tuvalet yaptıktan sonra acaba üzerime bir sıçrantı filan oldu mu ki? Diye sürekli şeytanlardan vesveselere maruz kalanlar için Rasûlullah efendimiz tuvalet yaptıktan sonra avucunuza bir miktar su alıp serpiverin ki nereye ne değmiş bilemez olup böylece şeytanların vesveselerinden kendinizi kurtarmış olursunuz buyurmaktadır.

Tabi şu anda piyasada bütün bu hadisleri bilmeyen, şeytanı ve onun verebileceği vesveseleri tanımayan yığınlarla insan farkında olmadan şeytanlara kapı açıp, onlara dâvetiye çıkarmaktadırlar. Meselâ nasıl? Meselâ adam konuşmaya başlıyor: Efendim, galiba benim nasibim bağlanmış. Galiba benim rızkım bağlanmış. Hiç bir şey ala-mıyorum. Hiç bir şey satamıyorum. Hiç bir müşteri gelmiyor.

Veya bir başkası şöyle diyor: Galiba benim nasibim bağlanmış. Beni hiç isteyen kalmadı. Tüm dünürcülerim kesildi. Bütün bunlar bilelim ki şeytanlara dâvetiye çıkarmaktır. Bunu duyan şeytanlar birbirlerini çağırırlar. Gelin, gelin burada bir enayi var. Burada bizi bir şey zanneden, bizi güçlü zanneden bir müşteri var. Biraz daha üzerine gidelim, çünkü bizim telkinlerimiz, bizim vesveselerimiz sonuç ver-meye başladı diye birbirlerini çağırıp onun vücudunu istilaya başlarlar. Öyleyse onlara karşı hep böyle inançlı, Allah'a güvenen, onlardan korkmayan bir tavır takınmalıyız ki bizden ümit kesip çekip gitsinler.

Zaten onlar karşısında biz hep ayakta dimdik olursak bize yapabilecekleri hiçbir şeyleri yoktur. Hani insan vücudu dengede iken, vücudun ısısı, dengesi yerinde iken onun vücuduna bir mikrop girer. O mikrobun bünyeye girdiğini gören kanımızın içindeki akyuvarlar, antikorlar yani İslam askerleri hemen harekete geçip yarı yolda o mikrobun işini bitirirler. Ama öyle değil de eğer vücudun ısısı, dengesi bo-zulmuşsa, meselâ çok uykusuz kaldığı için, çok korktuğu için, çok aç ve susuz kalığı için, ya da doğum yapıp çok kansız kaldığı için vücudun direnci azalmışsa vücuda giren bir mikrop nasıl etkili olabiliyorsa aynen bunun gibi Allah'la diyalogu kopmuş, Allah'ın desteğini kaybetmiş, Allah'a kulluğu bozulmuş, bunun tabii sonucu olarak ta şeytanlara karşı direnci azalmış bir kişiye şeytanlar etkili olabilecektir.

Yine Rasûlullah efendimizin bir başka hadisinden öğreniyoruz ki şeytan bir adamın vücudunun herhangi bir yerine girer ve rahatsızlık vermeye başlar.

Ta ki adam bir doktora, bir hocaya, veya bir tekkeye, türbeye gidince hemen oradan çıkar ve ağrı vermekten vazgeçer. Maksadı o adam beni hoca kurtardı, doktor kurtardı, beni falan türbe veya falan tekke kurtardı diyerek şirke düşmesini ister hain. Oraya gidene kadar adamın o uzvunda ağrı ve sancı veren hain tam orada çıkıverir ve adamı beni kurtaran falandır diyerek şirke düşürmek ister. Bunu Rasûlullah hadislerinde aynen böyle anlatır.

Yine biliyoruz ki şeytan hayır yollarına oturur ve bunlardan insanları meneder. İnfak etmek isteyen insanın karşısına aç kalma, fakir düşme korkusuyla çıkarak ona bu tür vesveseler vererek infaktan alıkoymaya çalışır. Cihada ve hicret yolunda mü'minlere vesveseler vererek onları durdurmaya çalışır. Mü'minleri namazdan alıkoymaya çalışır.

Hatta Rasûlullah efendimizin bir hadislerinden öğreniyoruz ki şeytan uykuda insana üç düğüm vurur. Bunlar zikir, abdest ve namazla çözülür. Mü'min sabahleyin namaz vaktinde kalkıp bismillah diyerek Allah'ı zikredince birinci düğüm çözülür, namaz için abdest alınca ikinci düğüm çözülür, Allahu ekber diyerek namaza durduğu zaman da üçüncü düğüm çözülür. Eğer namaz vaktinde kalkmayarak bu düğümleri çözmezse kişi artık şeytan onun kulağına işer de onun üzerine ağırlık çöküverir diyor Allah'ın Resûlü. Evet işte şeytanın engellemeleridir bunlar.

Bir de Rasûlullah efendimizin bu beyanından anlaşılıyor ki ab-destsiz zikir, Kur'an okumak caizdir. Abdestsiz Kur'an okunabileceğine delildir bu. Çünkü burada zikir abdestten önce gelmiş. Kişi sabaha kadar uyanmamışsa şeytan kulağına işer. Uyanıp zikir, abdest ve na-mazı yapmamışsa tabii. Öyleyse şeytanın bu vesveselerine, bu iğva-larına kapılmamak için Rabbimizin istediği biçimde O'nun bizden istediği kullukların tamamını icra etmeye çalışacağız, üşengeçlik göstermeyeceğiz inşallah.

Yine kul günah işler, Allah affeder, Allah onun ayıplarını örter de şeytan açığa çıkarır ve insanı rezil eder. Böylece onun haya damarını çatlatıp artık günahları aleni işleyecek duruma getirmek ister.

Şeytandan gelebilecek tüm dürtülere karşı, tüm vesveselere ve fısıltılara karşı insanların Rabbi, insanların Meliki ve insanların İlâhı olan Allah'a sığınacağız. Allah'ın koruması altına gireceğiz. Allah'ın gösterdiği yola girerek, Allah'ın gönderdiği Kitap ve Sünnet istikâmetinde bir hayat yaşayarak, Allah'ın belirlediği sınırların içine girerek kendimizi koruma altına alacağız. Allah'ın gösterdiği usullerle şeytanlardan korunmasını bileceğiz. Allah'ı tanıyacağız, Allah'ın kitabını tanıyacağız, Allah'ın yasalarını tanıyacağız, şeytanı tanıyacağız, şeytanın hilelerini tanıyacağız ve ondan korunma imkânı elde etmiş olacağız.

Şeytanı tanımak bu kitapla mümkündür, İslâm'ı tanımak ta bu kitapla mümkündür. Kitabı tanırız, böylece şeytanı tanırız. Şeytanı tanırız şeytan yolundan uzaklaşırız, İslâm'ı tanırız İslâm yoluna gireriz. Allah'ı tanırız, Allah yoluna gireriz ve tüm şeytanlardan Allah'a sığınırız. Rabbimiz buyurur ki bakın:

"Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa hemen Allah'a sığın. Çünkü O her şeyi işitir ve bilir."
(Fussilet 36)

Eğer bu konuda şeytandan sana bir dürtü, bir kamçı, bir teşvik gelecek olursa hemen ondan Allah'a sığının diyor Rabbimiz.

6. "Gerek cinlerden, gerekse insanlardan (olan her hannâs'tan Allah'a sığınırım de)."

Demek ki vesvese sadece şeytandan gelmiyor, bu misyonu üstlenen sadece şeytan değildir; bir de iki ayaklı şeytanlardan söz ediyor Rabbimiz. Bu ve bunun gibi âyetlerden anlıyoruz ki şeytan sade-ce cinlerden değil, insanlardan da olabilmektedir. Şeytanlık neydi? Allah'a kafa tutmak, Allah'a karşı gelmek, secde etmemek, Allah'a kulluktan çıkmak ve secdesizliğine diğer varlıkları da çağırmak. Adem'i ve onun çocukları olan insanları Allah'a kulluktan koparmak ve kendisinin gideceği ebedî azap mahalline onları da beraberinde götürmek.

İşte şeytan budur, şeytanlık da budur. Allah kullarının dinlerini ve yollarını karıştırarak, dini karma karışık bir hale getirerek Allah kullarının yolunu şaşırtmak. İnsanlara küfrü, şirki, isyanı, itaatsizliği, secdesizliği empoze etmek. İşte yeryüzünde şeytanın bu görevini üstlenen, şeytan fonksiyonu, şeytan rolü oynayan bir kısım iki ayaklı insanlar da şeytandır. Bunlar da insanların şeytanlarıdırlar. Bunların ataları İblis değildir, bunların babaları Adem'dir ama bunlar insanlıktan çıkıp İblisin çocukları, İblisin kulları ve aveneleri olmuşlardır.

Şeytanların lideri ve reisi olan İblis, Kur'an'ın başka âyetlerinden öğreniyoruz ki cinlerdendir. Evet o cinlerdendir ama onun emrine giren, onun direktifleriyle çalışan, yeryüzünde onun rolünü ve misyonunu üstlenen, Allah kullarının din eğitimlerini yasaklayan, insanların dinleriyle tanışmalarını engelleyen, dinin önüne barikatlar koyan, dindarlara zulmeden, böylece insanların dine girmelerini engelleyen, dini karıştırmaya çalışan, Allah kullarını Allah'a kulluktan ve secdeden uzaklaştırmak için çırpınan iki ayaklı şeytanlar da vardır. Bu iki ayaklı insan şeytanlarının yeryüzünde bütün dertleri, peygamberleri ve mü'-minleri Allah'tan uzaklaştırmak, Allah'ın kitabından

uzaklaştırmak, Allah'a kulluktan çıkarmak ve sırat-ı müstakimden uzaklaştırmaktır.

Gerek cin şeytanları ve gerekse bunların rollerini üstlenen iki ayaklı insan şeytanları Allah'ın kullarını Allah'a kulluktan koparabilmek için ellerinden gelen her şeyi yaparlar. İnsanların önlerine farklı dinler ve yollar çıkarırlar. Daha önce de ifade ettiğim gibi din budur diye insanların önüne resmî dinler çıkarırlar. İnsanların önüne farklı İlâhlar çıkarırlar. Allah'ı farklı tanıtırlar. Hayata karışmayan, insanlara kulluk programı göndermeyen, vahiy göndermeyen, insanları keyifleriyle baş başa bırakan, onlardan hiçbir sorumluluk istemeyen, yeryüzü tanrılarına ses çıkarmayan, egemenlik haklarını onlara devreden uyuşuk bir Allah tanıtırlar. İnsanların karşısına farklı kulluk anlayışları çıkarırlar. Farklı secde makamları çıkarırlar.

Çünkü cin ve insan şeytanları kesinlikle bilirler ki insanlar mutlaka secde edeceklerdir. İnsanlar yaratılış gereği birilerine kulluk yapmaya, birilerine secde etmeye müsait yaratılmışlardır. Tapacaktır onlar bir şeylere. Bunu çok iyi bilen şeytanlar insanların önüne secde edecek mekanizmalar çıkarırlar. Futbolculara, sanatçılara, yıldızlara, artistlere, siyasîlere, güneşlere, büyüklere, büyük bilinenlere, tâğut-lara, tâğutların yasalarına, mallara, makamlara secde ettirirler. Onların tüm dertleri insanlar Allah'a secde etmesinler de kime ve neye secde ederlerse etsinler fark etmez. İnsanların önüne öyle programlar çıkarırlar ki bu programlar içinde insanların Allah'a gitmeleri kesinlikle mümkün değildir. Cin ve insan şeytanlarının düzenledikleri hayat programı insanların Allah'a gitmelerini baştan bitirmektedir.

Gerek iki ayaklı insan şeytanlarının gerekse onların akıl hocaları olan İblis'in şerrinden Allah'a sığınacağız. Hiçbir zaman bunlardan da korkmayacağız. Biz bunlardan Allah'a, Allah'ın yasalarına, Allah'ın gösterdiği hayata, Allah'ın istediği kulluğa sığındığımız, Allah yolunda olduğumuz sürece bunların bize karşı yapabilecekleri hiçbir şeyleri yoktur. Bakın Rabbimiz Nisâ sûresinde bunların zerre kadar bir güçlerinin olmadığını, hilelerinin ve tuzaklarının çok basit olduğunu anlatıyor.

"Şeytanın dostlarıyla savaşın, esasen şeytanın hilesi pek zayıftır."
(Nisâ 76)

Evet şeytanın hilesi çok zayıftır diyor Rabbimiz. Şeytan bizzat kendisi de itiraf ediyor bunu:

"İblis: "Senin kudretine andolsun ki, onlardan, sana içten bağlı ihlaslı kulların müstesna, hepsini azdıracağım" dedi."
(Sâd 82,83)

Hayatını Allah için yaşamaya çalışan, Allah'a sığınan, Allah'ın koruması altına giren, Allah'ın dinine sımsıkı sarılan ve Allah'ın yasalarına sımsıkı bağlı olan ihlaslı müminlere şeytan ve dostlarının yapabilecekleri hiç bir şey yoktur.

Öyleyse sürekli istiâzeye devam edeceğiz, sürekli şeytanlardan Allah'a sığınmaya devam edeceğiz. Ama bunu sadece dille değil bizzat hayatımızla da ortaya koyacağız. Rabbimizin bu sûreleriyle bize yol gösterdiği gibi Felâk, Nas ve Âyet el-Kürsi'ye devam edeceğiz. Okuduk bitti değil. Zira namazda başında okuduğumuz halde yine geliyor. O halde okumaya devam edeceğiz. Bakara'ya devam edeceğiz. Bakara'nın sonundaki iki âyeti sürekli okuyacak ve hatırımızda canlı tutacağız. Allah'ın zikrini çoğaltacağız. Abdest ve namaza devam edeceğiz. Günahlardan uzak duracak ve şeytanlara kapı açmayacağız inşallah. Allah yardımcımız olsun.

Böylece kitabımızın son sûresini de bitirmiş olduk. Rabbim kendi bilgisiyle bilgilenip, vahiyle kuşanıp, vahiy rehberliğinde bir hayat yaşamayı cümlemize nasip buyursun. Rabbim bir an bile bizi kitabından ayırmasın. Sürekli kitabı ve onun pratik örneği ve açıklayıcısı olan peygamberinin sünneti ile dyalog halinde olmayı bize nasip buyursun. Bizi nefisimize, şeytanlara ve tagutlara bırakmasın. Çünkü kitap ve sünnetle ilgisi kesilmiş insanlar Allah'tan başkalarının kucağına düşmek zorunda kalacaklardır. Rabbim bizi sadece kendine kul köle eyle. Rabbim bu konuda yardımı sadece senden bekliyor, kulluğumuzu sadece sana yapmaya söz veriyoruz. Bu konuda bize yardım buyur ya Rabbi. Bizi iki cihanda da aziz eyle. Vahyinden ayrı kalışımızın sonucu olarak şu içine düştüğümüz zillet ve meskenetten bizi kurtar. Rabbim sadece senin rızanı kazanabilmek için yaptığımız bu çalışmalarımızı kabul buyur. Dünya ve ukba kurtluş ve saadetimize vesile kıl. Bu ümmetin uyanışına sebep kıl. Kitabına ve peygamberinin sünnetine karşı yabancılaşmış bu şaşkın ümmeti yeniden kitabın ve peygam-berinle tanıştır ya Rabbi. Senden başkalarında çözüm arayan, baş vurduğu herkesten ve her yerden eli boş dönen ve bunun sonucu olarak da alçaldıkça alçalan şu İslâm ümmetine şuur ver ya Rabbi. Önce bu ümmetin önüne geçip onlara din duyurması gerekenlere şuur ver ya Rabbi. Bizleri bağışla ya Rabbi. Çünkü vahyini insanların gündemi-ne indiremedik. Toplumun gündemini vahiyle oluşturamadık. Gündemi başkaları oluşturdu. İnsanlar şu anda onların gündemleriyle beraberler. Bize güç ver, samimiyet ver, basiret ver de bu uğurda onlar kadar güçlü ve samimi olalım.

Sübhanekallahümme ve bihamdik, eşhedü en la ilahe illa en-te, estağfiruke ve etûbü ileyk. Ve âhiru da'vana enilhamdü lillahi Rab-bi'l âlemin.

Görüntülü Derslerimizi Burdan Takip Edebilirsiniz ;

http://www.alikucukhoca.com/
http://vimeo.com/alikucuk
http://www.facebook.com/AliKucukHoca

Salih Dualarınızda Bizleri Unutmayın !